

[Fuglsang.]

i den friest mulige samhandel til alle sider. Jeg siger friest mulige, fordi jeg vel ser den spegede situation, vi står i; og når denne skyldes vor hidtidige ensidige handelspolitik og vi ved, at den økonomiske kommission for Europa gang på gang har påpeget nødvendigheden af en øget handel mellem øst og vest, kan det ikke være rigtigt, at vi nu beslutter at fortsætte ad en endnu smallere bane.

Dertil kommer imidlertid, hvad ingen lægger skjul på, den bevidste sammenhæng, der er mellem den økonomiske politik og den almindelige udenrigspolitik også i militær henseende. Jeg nævner bl. a. dette på baggrund af udtalte ønsker om at trække fremmed, specielt amerikansk, kapital til os. Dette kan vi ikke være tilhængere af. Vi ved, at med disse penge følger krav om indflydelse, og vi ved, at hvis amerikanerne sætter penge i danske virksomheder, er det i håb om at tjene penge her i vort land. Desuden behøver vi det ikke. Hvilket produktionsapparat ville vi ikke have været i stand til at bygge op, hvis vi havde brugt de milliarder, der er anvendt til militære formål, som er en følge af blokpolitikken, til udbygning af vort erhvervsliv.

Endelig beærede det ærede medlem hr. Aksel Larsen mit parti med nogle venlige bemærkninger. Jeg vil i almindelighed sige, at hvis det ærede medlem kunne vænne sig til at lytte efter, hvad andre siger, inden han argumenterede, ville det lette diskussionen en del. Så ville det ærede medlem opdage, at jeg ikke har sagt, at det var et spørgsmål om folkeafstemning eller ikke folkeafstemning, men blot, at Danmark ikke efter grundloven kunne tilslutte sig de seks blot ved en vedtagelse her i tinget. På samme måde, hvis det ærede medlem havde læst eller hørt den tale, den højtærede udenrigsminister holdt i går, ville han have kunnet læse følgende — det står i Folketingstidende, sp. 5555 — :

„Vedrørende de institutioner, frihandelsområdet skal have, er det tanken, at der som øverste fælles instans oprettes et råd, der skal kunne mødes på såvel minister- som embedsmandsniveau, og at der til dette råd skal knyttes et sekretariat.“

Det var netop det, der stod i Land og Folk om den ting, hverken mere eller mindre.

Til sidst et par ord om det ærede medlems stilling til markedsplanerne. Det ærede medlem har før beskyldt andre for at bruge det kendte princip med at råbe „stop tyven“ for at aflede opmærksomheden fra, at man selv er på afveje, og det vil nok i dette tilfælde gælde med hensyn til det ærede medlems noget uventede standpunkt med tilslutning til de syv. Jeg ved ikke, om dette, ligesom det ærede medlems lidt hårde angreb på Land og Folk, skyldes trangen til at tage afstand fra sin fortid, eller om det skyldes ønsket om at komme så tæt ind på det store regeringsparti som muligt — der er ting, som kunne tyde på det — eller om det ærede medlem har opdaget den reklame, som borgerlige blade gerne giver som kvittering for alt, hvad der minder om antikommunisme eller om sensation.

Med hensyn til den foreliggende sag var det ærede medlem ikke i tvivl om, hvad valget i dag gælder, enten at gå ind i en af to indbyrdes stridende fjerdedele af Europa eller at forsøge at stå udenfor og føre vor egen politik. Det ærede medlem valgte efter lidt svære veer den ene af handelskrigens partnere, hvorefter han skyndte sig at spørge os andre om garantier med hensyn til vort standpunkt. Jeg ville mene, at jeg med større ret kunne minde det ærede medlem, der dog trods alt engang har været marxist, om den rammende kritik, det ærede medlem rettede mod de seks, om de virkninger, en tilslutning til de seks ville få for vort erhvervsliv og vor beskæftigelse. Men sagen er jo, at alle fortalere for de syv — dagsordensforslagene siger det samme — går ind for, at for dem er tilslutning til de syv ikke et mål i sig selv, men det skal danne bro til de seks med deraf følgende konsekvenser. Det ærede medlem er tilstrækkelig kendt med praksis til at vide, at når man har sagt A, kommer man også til at sige B. Det ærede medlem kan, når han går ind for de syv, ikke fritage sig for medansvaret for følgerne heraf, det vil sige toldforhøjelser og prisforhøjelser, det vil sige den arbejdsløshed, der bliver følgen af konkurrencen inden for de syv lige så vel som inden for de seks.

Det ærede medlem kan vel heller ikke være i tvivl om, at England stadig er en